

Sygnatura akt I Cupr 298/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 26-06-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 26-06-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. D.

o zapłatę

I. umarza postępowanie w części co do kwoty 190,51 zł;

II. oddała powództwo w pozostałej części.

I C upr 298/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 1 października 2013 r. strona powodowa (...) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej E. D. kwoty 3689,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 października 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód zawarł z pozwaną umowę sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której pozwana zobowiązała się do zapłaty kwot wskazanych w wystawionych przez powoda fakturach. Pozwana nie zapłaciła jednak kwot objętych wystawionymi fakturami. Na wysokość jej zadłużenia składała się kwota 3366,60 zł z tytułu należności głównej oraz kwota 322,91 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek do dnia wytoczenia powództwa

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 7 listopada 2011 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od w/w nakazu pozwana E. D. wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że czuje się oszukana, albowiem rachunki za prąd miały być niższe, a także, że nie wiedziała, za co dokładnie miała płacić, albowiem w rachunkach nie wskazywano ilości zużytej energii.

Pismem złożonym w dniu 10 kwietnia 2014 r. strona powodowa cofnęła pozew w części, co do kwoty 190,51 zł. Jednocześnie strona powodowa przyznała, że pozwana zapłaciła kwoty wynikające z faktur określających szacunkowe należności, nie uregulowała natomiast kwot wynikających z rozliczenia kosztów energii.

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko, zarzucając, że nie wiedziała na jakiej podstawie strona powodowa obliczyła kwoty wskazane w fakturach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 18 kwietnia 2011 r. strona powodowa (...) zawarła z pozwaną E. D. umowę sprzedaży energii elektrycznej. W umowie wskazano, że sprzedawca udziela odbiorcy gwarancji najniższej ceny, tj. gwarantuje sprzedaż energii

elektrycznej po cenie niższej od oferowanej przez dotychczasowego sprzedawcę. Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy rozliczenie umowy odbywało się na podstawie odczytów układów pomiarowo-rozliczeniowych, a wartość należności za sprzedaż miała być obliczona w oparciu o ceny i stawki opłat wynikające z cennika sprzedawcy

(dowód: umowa z 18 kwietnia 2011 r. wraz z ogólnymi warunkami umowy – k. 20-21)

Strona pozwana wystawiła faktury za okresy: od 1 sierpnia 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. na kwotę 1179,07 zł płatną do 30 kwietnia 2012 r., od 31 stycznia 2012 r. do 31 lipca 2012 r. na kwotę 420,08 zł płatną do 24 października 2012 r., od 1 lutego 2012 r. do 31 marca 2012 r. na kwotę 183,10 zł, płatną do 24 października 2012 r., od 1 kwietnia 2012 r. do 31 maja 2012 r. na kwotę 190,10 zł, płatną do 24 października 2012 r., od 1 czerwca 2012 r. do 31 lipca 2012 r. na kwotę 190,51 zł, płatną do 24 października 2012 r., od 1 sierpnia 2012 r. do 30 września 2012 r. na kwotę 190,51 zł, płatną do 24 października 2012 r., od 1 października 2012 r. do 30 listopada 2012 r. na kwotę 189,28 zł, płatną do 24 października 2012 r., od 1 grudnia 2012 r. do 31 stycznia 2013 r. na kwotę 191,60 zł, płatną do 15 grudnia 2012 r., od 31 lipca 2012 r. do 30 listopada 2012 r. na kwotę 177,60 zł, płatną do 20 lutego 2013 r., od 1 lutego 2013 r. do 31 marca 2013 r. na kwotę 184,86 zł, płatną do 20 lutego 2013 r., od 1 kwietnia 2013 r. do 31 maja 2013 r. na kwotę 190,51 zł, płatną do 15 kwietnia 2013 r., od 1 czerwca 2013 r. do 31 lipca 2013 r. na kwotę 190,51 zł, płatną do 15 czerwca 2013 r., od 30 listopada 2012 r. do 31 lipca 2013 r. na kwotę 441,84 zł, płatną do 22 sierpnia 2013 r.,

(dowód: faktury VAT z załącznikami – k. 22-50 i 60-62)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa wykazała, że zawarła z pozwaną umowę sprzedaży energii elektrycznej, przedstawiając podpisany przez pozwaną dokument umowy. Umowa taka jest, co do zasady, umową odpłatną (por. art. 535 kc w zw. z art. 555 kc). W umowie przedłożonej z pozwem cena sprzedaży nie była jednak wskazana, wskazano w niej jedynie, że wynikać będzie z cennika stanowiącego załącznik do umowy oraz z odczytów układu pomiarowo-rozliczeniowego. W rozpoznawanej sprawie pozwana kwestionowała prawidłowość kwot wskazanych w wystawionych fakturach. Na stronie powodowej ciążył natomiast obowiązek wykazania stosownie do art. 6 kc, że faktury zostały sporządzone zgodnie z w/w cennikiem i odczytami. Ani cennik, ani odczyty nie zostały jednak zgłoszone w charakterze dowodów. W tej sytuacji trafnie zarzucała pozwana, że niewiadomo, skąd wynikały kwoty dochodzone pozwem. Na podstawie samej umowy nie można było w żaden sposób zweryfikować, czy pozwana faktycznie zużyła energię wskazaną w fakturach, a także, czy zastosowano wobec niej ceny wynikające z cennika. Wobec powyższego powództwo oddalono, jak w sentencji wyroku.